

Dramsko besedilo:

Vsi moji starši, nikogaršnja jaz

Liki

Soraya, študentka medicine, zelo svetle polti in svetlih las, nekoliko razvajena, v resnici pa zelo nesrečna v obstoječi družini; do staršev sarkastična in manipulativna; mamo najraje jezi s preklinjanjem in pogostim pačenjem; z očetom je v boljših odnosih, zlasti, ker ji manj teži; obožuje svojega fanta ter njegove starše.

Dana, Sorayina mati, vitka, visoka, nevrotična, v kritičnih situacijah ima kolerične izbruhe; vedno urejena, oblečena v draga oblačila, tudi doma; moža ne prenese, zlasti kadar ta preveč spije, ali pa takrat, ko dela pozno v noč, kar po besedah Dane pomeni, da se kurba. Nesrečna, ker ve, da jo hči ne mara.

Zak, Sorayin oče, postaven, mačističnega obnašanja, deloholik, rad globoko pogleda v kozarec; ko je opit, postane vulgaren, včasih tudi nasilen; sprijaznjen s situacijo, da ga žena ne spoštuje, slednje je sicer obojestransko, ter da hči evidentno kaže veliko nezadovoljstvo do družinske disharmonije.

Val, Sorayin fant, blondinec, tudi študent medicine, malce starejši od Soraye, prihaja iz svobodomiselne in ljubeče družine; spoštuje starše, imajo odprt in prijateljski odnos. Ljubeč tudi do Soraye.

Mark, Valov oče, na videz zelo svetel, uspešen pisatelj, nakuliran - umirjena in preudarna komunikacija; v mladosti je služil tudi s prodajanjem svoje sperme v spermalno banko, kar ne vesta niti žena, niti sin.

Ada, Valova mati, majhna, drobna, ilustratorka, umirjena, psihološko pronicljiva, hitro zapopade sogovornikov karakter, vendar navadno modro molči. Sinu je dobra prijateljica.

Nina: Sorayina prijateljica, zaveznica, sošolka iz faksa. Stranski lik.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Kraj in čas dogajanja: v sodobnem času in v državi, kjer so možne vse mogoče in najbolj nemogoče kombinacije nastanka otrok

1. Prizor

Razkošno opremljena dnevna soba, mešanih stilov, starinski kosi pohištva pomešani z modernimi, umetnine vsepovsod. Na baročnem kavču sedita Soraya in njena mati Dana ter gledata fotoalbum; fotografije, ko je bila Soraya še majhna, potovanja, mondene lokacije.

Soraya: O matr... o fak... kolk sm bla bela, k en bedn jogurt, al' pa sperma.

Dana: Non stop sem te mazala. Vedno, ko smo odšli na dopust, sem kupila najmočnejši faktor....pa prizanesi mi prosim s takšnim izražanjem!

Soraya: Zdej šele vem, da sem smrdela po formaldehidu. Še mrčes je bežal od mene. Bljak, ogabno!

Dana: Kremo so mi pogosto pripravili v lekarni, posebej, samo zate.

Soraya: A je nisi mogla v trgovini kupit, kot vse normalne mame?

Dana: Pač... nisi imela normalne kože. Papa je vedno govoril, da bi te opeklo, četudi bi v plašču sedela na plaži.

Soraya: *posmehljivo* Očitno sem iz drugega planeta, planeta albinov.

V prostor vstopi oče. Komunikacija med njim in ženo postane takoj napeta.

Zak: Kdo je iz drugega planeta?

Soraya: Jaz, jogurt Soraya.

Dana: *jezno* A si spet nalit?

Zak: *z globokim glasom* Neeeeee.

Zak stopi do bara in si natoči viski.

Dana: Smrdiš.

Soraya: Jaz nič ne voham. Itak, da ne, če si me pa cel lajf s formaldehidom mazala.

Dana jezno zapre fotoalbum in ga pospravi v predal.

Dana: *jezno, skozi zobe* Nehaj se nalivat!

Zak: *osorno* Mir mi daj, imel sem naporen dan!

Dana: Lep zgled daješ hčeri.

Zak: Čigavi hčeri?

Dana: *s povišanim tonom* Nehaj, pijan si!

Zak: bela bela bela bela bela bela bela, *zapoje* »que beeeela doona«

Soraya vidi, da bo med mamo in očetom prišlo do konflikta, zato se na hitro poslovi.

Soraya: K frendici grem. *Pograbi torbo in odide.*

Zak s kozarcem viskija sede v fotelj.

Zak: A veš, ko Al Pacino v Scarfacu reče: I always tell the truth even when I lie.

Dana: Kaj je sedaj to? Kam ciljaš?

Zak: Ciljam? Jaz ne morem ciljati, saj ti to veš?

Dana: Ne razumem te.

Zak: O, dobro ti razumeš. Samo delaš se, da ne. Celo življenje se pretvarjaš.

Dana: Nehaj! Pijandura.

Zak: Vidiš, ta pijandura ti je omogočila krasno življenje. Kot grofica živiš.

Dana: Žališ.

Zak: Bela pička ni tvoja ptička. Jaz, ti, ona, mi, all together family....

Dana: Kreten!

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Dana mu v glavo vrže blazino s kavča.

Zak: In?

Dana: Kaj in?

Zak: Kdaj boš torej obelodanila vsa prekrasna dejstva?

Dana: A se ti je zmešalo?

Zak: Pa saj je že polnoletna.

Dana: Saj je zdrava, nič ne bom povedala.

Zak: Ravno to je problem, ker je zdrava. Ti pa nisi. Jaz ji bom povedal.

Dana: Nič ne boš. Dokler sem jaz živa, ne boš črnil. A si me razumel?

Zak: In če bom? Kaj bo pa potem?

Dana: Potem boš spakiral in se pobral k eni od svojih bednih ljubic. Misliš, da ne vem, da se ves čas goniš kot žival.

Zak: Hahaha. Misliš kot kastrirana žival. A ni to fajn, fuk brez kondoma?

Dana vstane, Zaku iz rok vzame kozarec in ga s silo postavi na mizo, da iz njega pljuskne.

Dana: Izgini!

Zak: *Zak vstane in pred Dano naredi Hitlerjev pozdrav. Javol. Heil Hitler.*

Zak malce opotekajoče oddide iz prostora. Dana obsedi na kavču, z dlanmi si prekrije obraz.

Dana: En dan se mi bo zmešalo, zagotovo se mi bo. *jok*

2. Prizor

Soraya pride na obisk k Valu. Val študira.

Val: Kaj bova danes obnavljala?

Soraya: A sta tvoja starša tud taka kretena?

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Val: Hmm, moram reči, da sta izredno kul. Resno, mogoče še preveč.

Soraya: Blagor se ti.

Val: Kaj je bilo?

Soraya: Mah nič. Fotr je bil spet nalit, mat pa...kot vedno...

Val: *Val jo prekine s poljubi, objemanjem in jo potegne na posteljo.* Kaj, če bi se midva posvetila praktičnemu delu ginekologije?

Soraya: Hej, eno vprašanje, se ti zdi, da sem preveč bela?

Val: Kako to misliš?

Soraya: Mislim... moja polt? A nisem

Val: Si. Kot vilinka, kot recimo Liv Tyler v Gospodarju prstanov. Nesmrtno hot si.

Soraya: Ja, in ti si kot ta njen, kaj je že bil....?

Val: Vidiš. Nesmrtno usojena sva si.

Soraya: Itak. *Še vedno v objemu Vala, prične se mu izmikati.* Učit se moram. Genetiko.

Val: Saj se jo bova. Skupaj. Dal ti bom svoj genetski material. Kaj praviš?

Soraya: Da je za genetski material še prezgodaj, ker sva študenta.

Val: Ja, no, bo pa kakšen vilinček priskakljal, čez približno devet mesecev, a ni to fajn?

Soraya: Ma daj, zresni se malo. Otročji si.

Val: Saj ti rečem, midva sva vilina.

Soraya: *zamišljeno* Mi boš predstavil svoje starše?

Val: Itak, fotr ti bo še posebej všeč.

Soraya: Zakaj?

Val: Je tudi iz planeta vilinov.

Soraya: Misliš albinov?

Val: Tako nekako.

Soraya: Aja, zato sem ti tako všeč?

Val: Itak. Na fotra sem napaljen, pa zato tebe fukam.

Soraya: Perverzno.

Val: Totalno.

Prizor se nadaljuje s sexom.

Po sexu. Soraya in Val ležita na postelji.

Soraya: Val?

Val: Ja?

Soraya: Nekaj ti moram povedat.

Val: Povej.

Soraya: Veš, moja mat je bila baje hudo bolana. Mislim, še preden sem se jaz rodila. Baje so jo že odpisali. Papa je dal zelo veliko denarja, za najdražje klinike.

Val: A ni zdaj vse ok?

Soraya: Je.

Val: Zakaj potem ta tematika?

Soraya: Tako, če se slučajno res zgodi...

Val: Vilinček pobalinček.

Soraya: Ja, mislim, skrbi me mal, da ni kaj dedno, pa to...

Val: Pa kaj ji je bilo?

Soraya: Ne vem točno, nikol ni hotla povedat.

Val: Sploh ne veš, zakaj so jo zdravili?

Soraya: Nočeta govorit o tem. Saj to mi je najbolj bedno.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Val: Hmmm, ampak komunikacija je osnova vsega.

Soraya: *zavije z očmi* A bejž no? Pri nas pa ne, a veš?

Val: Sorry.

Soraya: Takoj, ko preidemo na kakšno konkretno temo se skregata. Potem eden od njiju odvihra iz sobe in je konec debate. Konča se pa vedno z maminimi očitki očetu glede alkohola. Se mi zdi, da ji to vedno prav pride, kot izgovor, kot nek izhod v sili, kao: jaz sem prfekt, ti si pa itak kreten. Štekaš?

Val: Zajebano.

Soraya: Ja. Vse imam, ampak nič. Razumeš?

Val: Štekam. A zame vesta?

Soraya: Ne, še.

Val: Za začetek jima povej, da seksava kot zajca in da se zna zgodit, da bosta dobila vnuka.

Soraya: Itak, komaj čakam.

Val vstane. Se oblači.

Soraya: Kam pa ti?

Val: Na squash, sem zmenjen s frendom. Ti me lepo počaki, tuki. Ko se vrnem, se bova pa posvetila drugemu delu genetike.

Soraya: Čiči pa čaki, ja dbest.

Val: žtem

Soraya: tud žtem

3. Prizor

Soraya pride domov.

Dana: *Ljubica...*

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Mati...

Dana: Mati?

Soraya: Mamica.

Dana jo grdo pogleda.

Soraya: Dana.

Dana: A sedaj pa kar po imenu?

Soraya: *spakljivo* Damati, damamica, o dadada, damama, dadama, oooo, dadrama.

Dana: No, reci.

Soraya: Oooo, damama, dadrama, fanta imam.

Dana: *že povsem nervozna* Kaj sedaj to pomeni? Hočeš reči, da resnega fanta?

Soraya: Najresnejšega, najlepšega, najpametnejšega, najboljšega, najfanta.

Dana: Nadzemeljski fant. Ja bravo, a taki tudi obstajajo?

Soraya: Ja, iz drugega planeta. Kot jaz. A ni to super?

Dana: Ti nisi iz drugega planeta. Prenehaj s takim govorjenjem.

Soraya: Pa saj ne vem, od kod sem se vzela?

Dana: *nervozno* Kaj sedaj to pomeni?

Soraya: To, da nič ne vem, ne o tebi, ne o papaju, ker se nikoli nič ne pogovarjamo.

Dana: Kako to misliš, da se nič ne pogovarjamo?

Soraya: Celo življenje potujemo ali pa šopingiramo, to delamo. Komuniciramo pa *nada de nada*, razen, ko se vidva skregata, takrat pa pride na dan veliiiiiko prekrasnih besed.

Dana: A to so sedaj očitki? Očitki zahvale, ker sva ti omogočila lepo življenje. Da imaš vse kar želiš, med tem, ko drugi mladi o vsem tem kar imaš ti lahko samo sanjajo.

Soraya: Ne mislim se pogovarjat na tem klišejskem nivoju!

Dana: Prosiiiiim? Klišejskem nivoju. To so dejstva, ljubica.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Ma ne me ogovarjat z ljubico, saj nimam pet let.

Dana: Kam pelje ta pogovor? Kaj želiš?

Soraya: Sem ti povedala, da imam resnega fanta.

Dana: Ja, ampak kaj imajo sedaj ti očitki, da mi ne komuniciramo, veze s tvojo zaljubljenostjo?

Soraya: Veliko. Recimo, kaj, če se zgodi, da zanosim?

Dana vzkipi.

Dana: Nič ne boš zanosila. A si pri pravi? Študiraš še. Kaj ti sploh pade na pamet? Prepovedujem ti, da se videvata in da tam spiš. Aja, to je ta tvoja prijateljica pri kateri spiš, ko študirata dolgo v noč? Aja, to je to, no, saj bi lahko vedela, da mi lažeš.

Soraya: In kdaj sem se ti še zlagala? No, povej, kdaj? Tudi če bi se, ti to sploh ne bi vedela. Veš zakaj ne, ker se sploh ne pogovarjava. Ker sploh ne veš, kaj si zares želim, kaj zares čutim, hočem... Pojma nimaš. Glavno, da navzven vse super zgleda, a ne? Da smo happy family. Pa tudi, če je vse skupaj za en velik kurac.

Dana: Ne pogovarjaj se z mano na tak način! Pa saj ne morem verjeti, ta smrkavec te je popolnoma obrnil, obnašaš se nespoštljivo in kolneš kot pocestnica.

Soraya: Pusti Vala na miru in temo spreminjaš. Povej že enkrat, zakaj si bila v bolnici? Kdaj in zakaj, zini že enkrat, ker imam pravico vedet!

Dana: Pa kaj hudiča je sedaj to naenkrat! Komaj spoznaš fanta in že razmišljaš o nosečnosti.

Soraya: Kdo pravi, da razmišljam o nosečnosti, rekla sem samo, da bi rada vedela...

Dana: Nič ne boš izvedela. Nisem zato skrbela zate, da se bova sedaj pogovarjali na tem nivoju. Komaj si začela študirati. Kaj ti je, a se ti je čisto zmešalo? Ti nisva dala vse, kar si si želela?

Soraya: Pa kaj si mi dala, a ti kaj vrnem?

Dana: Zadnjič te opozarjam, ne govori tako z mano.

Soraya: Če ne bo pa kaj, no, povej, kaj bo? To ves čas govoriš papaju, kot papiga si. se pači, ko govori Pazi kaj delaš, pazi kaj govoriš, pazi kako se obnašaš, če ne bo..., kaj bo mati, kaj? Se boš ločila in odrekla dragim oblekam. Kaj boš naredila, povej že enkrat!

Dana: Dovolj, smrklja nehvaležna.

Sorayi zazvoni telefon. Kliče Val.

Soraya: Val, trenutno ne morem. Te pokličem nazaj, sem ravno sredi pogovora, no, ne ravno pogovora....

Dana ji iz rok izpuli telefon.

Dana: Poslušaj mladenič, na hitro se bova zmenila. Pusti mojo hči na miru in ji ne mešaj glave z neumnostmi, drugače boš imel opravka z mano!

Soraya ji hoče prevzeti telefon. Se ruvata. Telefon pade na tla. Soraya ga pobere in se besna obrne k materi.

Soraya: Sedaj vidim, kaj ti je bilo, zakaj si se zdravila! Zmešana si. Totalno. Psihička. A ti je antidepresivov zmanjkalo? Sedaj mi je totalno jasno, na psihiatriji si bila. To tajiš vsa ta leta. Ja, za psihozo so te zdravili. Bolnica. Ubogi papa. Ga povsem razumem, zakaj je tak in zakaj pije. Kdo pa ne bi, zraven take kot si ti. In ja, vara te. Sem ga ravno danes videla, ko je objemal eno. Ni čudno, zares, ni čudno. Na miru me pusti, psihička bolana!

Vstopi Zak.

Zak: Kaj je sedaj to, kaj imata?

Dana: Po tebi se je vrgla. Tvoje nespoštljivo obnašanje je prevzela. Ni čudno, ko te pa že celo življenje gleda takega.

Zak: *se obrne k Sorayi* Soraya?

Soraya: Nič papa, nič, mati je blazna.

Dana: *s tresočim glasom ponavlja* Vidiš, vidiš, a vidiš, a ti to vidiš, kako se obnaša? A ti to vidiš? *plane v jok*

Soraya zaloputne vrata in odide.

Zak: Pa kaj se je zgodilo?

Dana: *hlipaje* Fanta ima.

Zak: Ja, in? A ni to normalna zadeva?

Dana: Razmišlja o nosečnosti. Si predstavljaš to? Pri teh letih in pri prvem resnem fantu, ona razmišlja o nosečnosti?

Dana zamolči, da je Soraya želela vedeti, zakaj je bila v bolnici.

Zak: No, to je pa res malo prezgodaj. Ah, pa saj jo bo minilo. Zaletava je, nič drugega. Pomiri se.

Dana: *Hlipa* Nič se ne bom pomirila.

Zak: Ja, bo pa zanosila. Kaj morem, saj je njeno življenje. Na, spij malo viskija. Z otroci so radosti in težave hkrati, kaj si pa pričakovala...*Dana pograbi kozarec, spiye in se malo pomiri.* A misliš, da bi bilo kaj drugače, če bi bila Soraya... *Dana ga histerično prekine.*

Dana: Kaj Zak, kaj, če bi bilo, utihni že enkrat! Ne omenjaj mi več tega, nikoli več, a si razumel, če ne bom.... *Utihne*

Nekaj časa tišina, napetost popusti. Zak Dano objame. Preneha hlipati.

Zak: Poslušaj, nikoli ne ugameš, koga sem danes srečal? Sredi marketa. Kot strela z jasnega se je prikazala.

Dana: *hladno* Kdo?

Zak: Mina Zuzulowa.

Dana: Kaaj, kakooo....?

Zak: Kar naenkrat je stala pred mojim nosom. Z možem, in dva mulca imata. Najprej je nisem prepoznal. Potem pa, saj veš, tisti njen nasmeh. Pa roko na srce, ni se prav dosti spremenila. Službeno sta v mestu, no, njen mož bojda.

Dana: Kaj je rekla, je kaj vprašala o...?

Zak: Nič, čisto nič. Samo vljudnostno vprašanje: Kako si? Dobro, pa ti? Tudi. Malo zapravljamo, oprosti, mudi se nam. Mož je tu službeno. Ja, ja, seveda, sem še odgovoril.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

In potem so šli. Evo, to je celotna vsebina najinega pogovora. Tudi moža mi ni predstavila. Pa tudi ni bil zainteresiran, nekaj je brskal po telefonu, tako da nama niti ni namenjal kakšne posebne pozornosti. Pač, slučajno je srečala nekega znanca, tako je zgledalo vse skupaj.

Dana: Pa sta bila tisto njuna otroka?

Zak: Ja, ne vem, najbrž. Zakaj pa ne bi bila?

Dana: Ja, saj, neumno vprašanje.

Zak: Gospa je situirana. Tako kaže. Urejena, nobel, drage obleke, vse v paketu je nobel zgledalo..., saj veš, kaj hočem reči...

Dana: Ja, vem. Se spomniš, kako je bilo takrat? Za kruh ni imela.

Zak: Pa kaj je to važno, midva sva vedela, kaj hočeva od nje, a ne?

Dana: Ja, no, to drži. Ampak... ni mi všeč, da si jo srečal. Res ne.

Zak: Vem. Saj je bilo tudi meni čudno. Kar naenkrat preteklost pride za tabo in v hipu se ti zazdi, kot da je bilo vse včeraj, ma kaj včeraj, kot da je bilo vse uro nazaj.

Dana: Sedaj vidiš, zakaj sem tako nervozna.

Zak: Vem, ampak sva rekla, da bova šla stoično čez vse kar se lahko zgodi kasneje. Sva rekla tako ali nisva?

Dana: Sva.

Tišina.

Dana: Pa misliš, da ima ona še to pogodbo?

Zak: Kako naj jaz to vem? Misliš, da sem jo vprašal?

Dana: Je ona kaj vprašala o

Zak: Sem že povedal, kako je bilo. Par vljudnostnih besed in potem smo šli vsak po svoje. No, spontano sva se na koncu objela, tako, prijateljsko in res zelo na hitro.

Dana: Prosim? Objela? A se norca delaš?

Zak: Ma res na hitro, tako na pol, mož in otroka sta bila že spredaj...

Dana: In si takoj izkoristil priliko ter jo stisnil k sebi. Vauuu. *Zraven zaploska.*

Zak: *z zelo povišanim tonom* Dana, nehaj!

Dana: *se umiri* Ja, no, razumem. Saj smo si bili blizu.

Zak: *še vedno jezno* Saj smo si morali biti!

Dana: Ja, pogodba je vse določila, vse malenkosti. Torej njo si danes objemal. Soraya je rekla, da te je videla, ko si objemal eno žensko.

Zak: Ja, njo sem objel, na kratko in nisem jo objemal! Ne bodi ljubosumna na...

Dana: Ne, ne, saj nisem.... Pa je še tako lepa?

Zak: Saj ti pravim, da je ista.

Dana: *ponovno ljubosumno* No, povsem ista pa ne mora biti, zdaj pa pretiravaš.

Zak: Tako sva hotela, no, da je bila taka in taka....

Dana: Sva. Ampak ni mi všeč, da jo je Soraya videla. Nespametno je bilo, da si jo objel.

Zak: Ja, kako pa naj bi....

Dana: Pravim samo, da je nespametno, da si jo objel.

Zak: Pač.

Dana: Čakaj, a ni v pogodbi zapisano, da ne sme v mesto, kjer živi...

Zak: Ja, in? A jo boš sedaj tožila?

Dana: Ne.

Zak: Smo se pač srečali. Saj preje se nikoli nismo, poleg tega sva vedela, da se je odselila na Švedsko.

Dana: Upam, da je bilo to srečanje prvo in zadnje.

Zak: Hja, čudna so pota Gospodova.

Dana: A me provociraš?

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Zak: Neee.

Tišina.

Dana: Ali tudi zame ni nič vprašala?

Zak: Joj, daj že mir, naporna postajaš. Res, ne da se mi več.

Molk

Dana: Kje pa imava to pogodbo?

Zak: V sefu.

Dana: Kako, ali ni deponirana pri odvetniku?

Zak: Tudi, en izvod.

Dana: Uničiti jo je treba!

Zak: Pa kaj ti je? Zakaj bi jo uničila?

Dana: Zakaj, zakaj? Zaradi Soraye.

Zak: Niti pod razno.

Zazvoni telefon. Zak in Dana se spogledata.

4. Prizor

Zakov delovni kabinet. Njegovo svetišče. Popolno opremljen. Dani in Sorayi vstop vanj načeloma ni dovoljen. Dana pri možu na prošnjo Soraye izsili, da se Soraya v njem občasno uči, kadar ne bo pri Valu oziroma zato, da bo čim manj pri Valu oziroma, da ima kot mati nad njo več nadzora. Sorayin odnos do matere se je zaradi tega izboljšal. Navidezno. Sorayin načrt s papajevim kabinetom je drugačen oziroma detektivsko planiran. Mati misli, da je hči končno dojela, da je še premlada, da bi ves čas visela pri Valu.

Soraya: Papa, ali lahko uporabljam tvoj računalnik?

Zak: Saj imaš svojega.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Počasen je. Saj veš, prenos datotek. Nimam časa, da mi nalaga deset ur. Plis papa, plis...

Zak: Dobro, no, ne cepetaj takoj.

Soraya: Potrebujem nove ključke, nisem jih našla v nobenem predalu.

Zak: Ne vem, kje so. Poglej še v omaro. Mudi se mi. Z mamom morava nujno v banko. Res, mudi se mi.

Dana: Pa saj greš lahko sam.

Zak: Saj si rekla, da bi bila rada zraven.

Soraya: Joj, joj, mamica, spomnila sem se, da mi moraš prinesiti iz lekarne... *stopi k mami in ji zašepeta na uho.*

Dana: No, dobro, prav. Dobiš.

Zak: Kaj si bolana? *začudeno pogleda proti Dani*

Dana: Ne, ne, pusti, ženske zadeve.

Zak zamahne z roko.

Zak: Pojdiva torej.

Soraya: Pa ne pridita prav kmalu. Se imam veliko za učit. Enormno.

Dana: Ja, saj zato pa si v kabinetu, da imaš mir, a ne? Tudi, če sva doma nič ne slišiš. Zato pa so oblazinjena vrata.

Soraya dojame Danine strahove in se takoj zlaže.

Soraya: Vala ni, je odšel za nekaj dni... na izobraževanje.

Dana: *si vidno oddahne* No, potem pa bi mogoče lahko odšla še v...

Soraya: Šoping. Rabiš novo torbico.

Dana: A si spet nesramna?

Zak: Greva!

Soraya se očetu vrže okrog vratu, kakor, da ga ne bo več mesecev. Zaku to gode. Dana grdo gleda.

Soraya: *tik preden starša stopita skozi vrata* Papa, papa, ključé od omare, za ključke, saj veš...

Zak: *že nervozno* Šop ključev je v desnem predalu, rdeči je tisti, ki je od omare.

Soraya: Ok. Hvala. *Pošlje mu poljub.*

Starša zapustita stanovanje. Soraya se zlekne v fotelj, ki je v kabinetu, nato poskočno vstane ter si v cd player vtakne Eminema. Glasnost navije skoraj do konca. Natoči si viski ter si prižge papajevo cigaro.

Soraya: Plan, plan, plan, strateški plan, pridi na dan. Hja, I am smart girl, very smart and you are stupid, very stupid and naive.

Poplesava s kozarcem v roki.

Soraya: Torej, gremo lepo po vrsti. Ključí dragi, bodite zlati in odprite mi omáro, kje fotr 'ma pomembno šaro. O šit, sedaj že rimam.

Prične se gibati v ritmu raperke. Ponovi svoje pravkar izumljene rimajoče verze.

Ključí dragi, bodite zlati in odprite mi omáro, kjer fotr 'ma pomembno šaro. Jow, jow, a bo prow, če najdem tist list, k mi je že cel živlene mist.

Mist? Ne, to ni ok. Eno drugo rimo rabm.

Ponovno rapa ter prične odpirati predale.

Mtka cel živlene neki mi je lagala, vem, da tu je ena štala. Neki kle smrdi, sam da nau nazadne tekla kšna kri. Jow, jow. Js bom našla zdej resnico in odkrila bom prasico. Rada vidla bom tvoj ksiht, ko povem ti, ko povem ti...

Soraya neha poplesavati. V predalu je našla kodo, ki odpira papajev sef.

Fak, fak, fak, ne ga srat. A je to mogoče čarobni plan, številka, ki osvetlila mi bo dan?

Vau, mi grejo rime. Hudo!

Soraya prične odpirati sef.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Glej ga hudiča, dela.

Sef je odprt. V njem je veliko denarja, dragega nakita in samo ena modra mapa, z listinami. Soraya sede za mizo in prične listati po dokumentaciji. Njen obraz je vse bolj resen, zgrožen, obupan, paničen, na koncu pade v silovit in krčevit jok. Doživi živčni zlom. Ko se umiri, prične fotokopirati listine ter mapo z originali pospravi nazaj v sef. Vzame telefon in pokliče prijateljico Nino.

Soraya: *obupana* Morava se dobit. Nujno. Vse vem, zakaj, kdaj in kako. Lažnivca, oba. *jeclja* Oba sta mi lagala, celo življenje sta mi lagala, a razumeš? *kriči v telefon* Obaaaa!!! *Ponovno plane v jok ter se sesuta obrne v steno. Hlipa, joče, kriči, tolče v steno. Telefon ji pade na tla. Nikogar nimam, nikogar!*

5. Prizor

Ko se Zak in Dana vrneta, Soraya ni doma. Ni je niti naslednje jutro, niti zvečer.

Dana: *nervozno* Ne vem, mislim, da morava poklicati policijo.

Zak: Pa pri tistem fantu je, no. Brez panike. Bo že prišla, saj ni več otrok.

Dana: Smrklja, zaupala sem ji že skoraj. Niti poklicati jo ne moreva, nimam telefonske od tistega Vala, niti ne vem, kje je mulc doma. Kaj ni otrok, kaj ni otrok? Seveda, da je še otrok! Komaj študirati je začela. *Živčno hodi gor in dol po dnevni sobi.*

Oba obmolkmeta. Pričnejo rožljati ključi. Vstopi Soraya.

Zak Dano prime za roko, kar naj bi pomenilo, da naj ne kriči. Oba strmita vanjo. Tišina. Soraya se dela, kot da ni nič narobe, gre v kuhinjo in iz hladilnika vzame jogurt.

Soraya: Kaj bolščita vame, saj nisem noseča. Še ne. Ampak malo sem premišljevala, v bistvu je nosečnost lahko tudi zelo donosna zadeva, a ne?

Dana: Kako, kaj misliš s tem?

Zak je tiho in gleda v tla.

Soraya: Ah, nič takega. Ponovim stavek: V bistvu je nosečnost lahko tudi zelo donosna zadeva, a ne? *Plane v smeh.*

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ah, nič, mater, nič. Donosno... donosiš otroka, a ni tko? Če se reče, da otroka donosiš, potem je to donosna zadeva, a ni tko?

Dana: Aja, to si mislila, ja, lahko se tako reče, ja. Nisem te razumela.

Soraya: Hahaha, ja, včasih imamo komunikacijski trk, kot da vidva ne bi bila moja starša. Hahaha, ja, ampak temu se reče generacijski prepad, al' neki takega, a ne papa?

Zak prikima.

Soraya: Joj, se oproščam, spet moram it. Z Valom se učiva, zdej bom mal več pr njemu, saj vaju to ne mot, al' pač?

Dana: Skrbelo naju je, prosim, če se oglašáš na telefon in poveš vedno kje si in kje boš čez noč!

Soraya: Bom, draga Dana in Zak, bom. Zdej pa res moram it.

Soraya odvihra skozi vrata.

Dana: Kaj je bilo sedaj to? Ali ti je kaj jasno, kaj se z njo dogaja?

Zak: Ne vem.

Dana: Ali kaj ve? Ti si kriv. Videla te je takrat, ko si v marketu objemal Mino.

Zak: Ja in? Daj ne spravljalj iz sebe takoj neumnosti, kaj ima to sedaj veze? Mislila je, da je moja ljubica.

Dana: Saj reees, to je pa normalno, če ima oče ljubice, ali ne? Zato se pa tako obnaša, tako je, ti si kriv, ravno ti. Pred nosom lastne hčere se objemaš z drugimi. Ves čas se nekaj kurbaš okrog in jaz moram vse to trpeti. Vse to vpliva na otroka. Jasno, da je zmedena, zato se pa tako obnaša in ves čas nekaj sika. Zato, ker se ti ves čas goniš okrog.

Zak se cinično smehlja, si naliva viski. Vsake toliko časa prikima in vmes govori tako je, tako je...

Dana: Nehaj s tem tvojim arogantnim cinizmom. Res te imam dovolj. Samo piješ in popolnoma vseeno ti je, za vse. Glavno, da je viski v kozarcu.

Zak: Tako je. Tako je...

Dano razkuri Zakova ignoranca in njegovo nenehno ponavljanje tako je, tako je. Pristopi do njega in mu želi iz rok vzeti kozarec. Zak jo odrine. Dana mu ga izbije iz roke, da se kozarec raztrešči po tleh. Zak se obrne proti Dani in jo udari po obrazu. Dana ga udari nazaj. Zak jo udari še siloviteje. Dana prične kričati.

Dana: Morilec, morilec, ubila te bom, boš videl, ubila te bom.

Zak: No, daj! Daj me že enkrat. Pokaži, česa si sposobna.

S tal pograbi razbit kozarec, ga porine Dani v roke, jo pograbi za roko ter si ga skupaj z njeno roko s silo prisloni na svoj vrat.

Zak: No, daj. Poreži, reži, prereži... prereži, sem ti rekel!

Dana se upira. Po roki se ji vlije kri. Krvavi ji dlan. Prične histerično jokati. Zak jo odrine. Dana pade na tla. Tuli.

Dana: Morilec, morilec, izgini iz mojega življenja. S kom imam otroka? S kom imam otroka?

Zak: Ma nimaš ga z mano, a si nora, a si pozabila? Ti sploh nimaš otroka, koza zmešana! Otrok ni tvoj, niti moj, v pogodbi piše čigav je! Slišiš, v pogodbi! Baba zmešana!

Zak jo trese za ramena. Dana sedi na tleh in tuli. Drži se za porezano roko.

Dana: Pusti me, pusti me, ne dotikaj se me, moooriiiiilec!

Zak jo ima dovolj. Silovito jo trešči po obrazu. Dana obleži. Zak si natoči viski, vklopi CD player ter sede na kavč. Po sobi se razlega Haydn.

6. Prizor

Čez tri mesece. V stanovanju je že vse pripravljeno za božično večerjo. Dana in Zak čakata, da prideta Soraya in Val. Na večerjo naj bi prišla tudi Valova starša, zato je Dana nervozna.

Dana: Misliš, da bi morala obleči kaj drugega?

Zak: Lepa si.

Dana: Misliš, da ne bi bila bolj primerna rdeča obleka?

Zak: Če boš namesto božička, lahko.

Dana: Samo, da ne boš preveč spil. Obljubi, da ne boš pil? Obljubiš?

Zak: Seveda, seveda. Normalno, ne bom. To bi bilo pa res neprimerno.

Zak stopi do šanka, vzame steklenico viskija in jo pospravi v omaro. Dana ga nagradi s poljubom. Zak jo zgrabi za zadnjo plat.

Dana: *razpoloženo* No, no, umirite se gospod.

Zazvoni zvonec. Dana pokliče ad hoc strežnico in kuharico, Nino.

Dana: Nina, Nina, hitro, prišli so. Prevezmi goste.

Strežnica Nina, ki jo je Dani priporočila Soraya, stopi do vrat, da sprejme goste. Vstopijo vsi štirje: Soraya, Val in njegova starša.

Zak in Dana Valove starše prvič vidita. Se rokujejo, formalne predstavitve itd, itd. Zak že ve, da sta Valova starša bolj svobodomiseln, zato želi biti kul, in ob predstavitvi Valovega očeta prijateljsko boksne v ramo. Dana zavije z očmi. Mark se za potezo Zaka ne zmeni. Dana prične govoriti pretirano slovnično pravilno, kar Adi ne uide. Zdi se ji narejena, nepristna. Sedejo za mizo, nazdravijo. Nina prične nositi hrano in pijačo.

Ada: *pogleduje naokoli po prostoru* Je to vaše občasno stanovanje?

Dana: Kako to mislite?

Z besedo vskoči Mark

Mark: Pa saj se tikamo, a ne?

Zak: Normalno, itak.

Ada: Ker je vse tako lepo čisto in pospravljeno, kot da tu nihče zares ne stanuje.

Dana je v zadregi, ne ve, ali naj to šteje za kompliment ali grajo. Iz Adinega glasu tega ni moč razbrati.

Soraya: Dana ne prenese nečistoče in nereda, pri njej je vse klinično sterilno, lahko ližete iz tal. *Pri tem še z jezikom pokaže, kot da liže. In na koncu zalaja: hov, hov. Če boste pa polizali, bo pa za vami še pobrisala, ker vaš jezik je zagotovo bolj umazan, kot so njena tla.*

Val se zakrohota.

Zak: Hahaha, itak, itak.

Dana je zaradi Soraye v zadregi, kar izkazuje zlasti s pogostim gladenjem svoje pričeske.

Ada: Smeh je pol zdravja, tudi, če je šala neokusna.

Dana si ponovno pogladi lase.

Zak: Itak, itak, hahaha.

Nina na mizo prinaša hrano, toči pijačo in se občasno nasmiha Sorayi.

Zak: Mark, jaz sem bolj v poslovnih vodah, za literaturo žal nimam ravno časa, zato oprostite...ne vem, koliko knjig si do sedaj že spisal?

Mark: No, nekaj njih...

Val: Kaj si skromen fotr? Trenutno piše že deseto.

Zak: Vau, in o čem bo tema?

Mark: Zgodba je postavljena tja v 70-leta, govori o mladem umetniškem paru, ki živi precej nekonvencionalno. Njun odnos se zaplete, ko ona izve, da on občasno služi tako, da prodaja svojo spermo v spermalno banko. Malo je tudi avtobiografska, samo ne povem v katerem delu, hahaha.

Dana se gladi po laseh, Soraya po pomoti, no, v resnici namerno vrže na tla jedilni pribor. Ada je tiho in se samo smehlja.

Dana: *nervozno in z olajšanjem, da preusmeri temo* Nina, Nina, hitro, prinesite nov pribor in odensite juho ter prinesite glavno jed.

Val: Moj stari je kul, briga njega, če sedaj po svetu njegovi pamži hodijo, moji bratje in sestre. Hahaha.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Aja? A ta del knjige je potem avtobiografski?

Dana pohiti s prekinitvijo debate. Prisotni ji ne namenijo nobene pozornosti. Razen Soraye, ki takoj izkoristi, da Dano osmeši.

Dana: Nina, Nina, na mizi je razlito vino, prosim, če prisesete krpo in pobrišete.

Soraya: Pa kaj jo vikaš, toliko je stara kot jaz. Danes bo nekaj zaslužila, zato je tu. Saj ni služinčad iz osemnajstega stoletja. Nakuliraj se, mati. Vdihni, izdihni, sprosti se malo.

Nina nič ne reče, le rahlo se nasmiha. Nasmiha se tudi Ada.

Val: Ne vem, tudi meni ni povedal, to sedaj ugibam. A ti veš, mamuča?(*ljubkovalno mami*)

Ada: Pojma nimam, šele sedaj sem izvedela o čem sploh piše.

Val: Še dobro, da gre za roman kjer ni ilustracij, drugače bi morala mamuča spermije risat, ahahahaahaha.

Soraya z roko po zraku začne risat spermije. Val se krohota.

Dana: Nina, Nina, dajte, no, oprost, prinesi vodo, da poplaknemo vse te spermije, da ne popadajo v krožnike.

Vsi prisotni se pričnejo krohotati, celo Soraya. Dana je zato nad svojo izjavo vidno navdušena. Za hip se celo sprosti.

Ada: Val pravi, da ste veliko potovali, tudi s Sorayo, ko je bila še majhna?

Dana: Ja. In Soraya je na potovanjih neskončno uživala. Vedno je bila mala avanturistka, to ima po bolj po Zaku, kot po meni.

Soraya: Mati, povej no, kako je bilo, ko si me rojevala; tega mi s papajem še nikoli nista povedala. Brala sem, da je način poroda zelo pomemben. Pri vkleščenem porodu se baje dostikrat zgodi, da potem takšne osebe razvijejo fobijo pred zaprtim prostorom. Ne vem pa, kakšen porod je takrat, ko otrok kasneje razvije fobijo pred lastnimi starši.

Predhodno nasmejani obraz Dane takoj mrko otopi.

Ada: To pa drži, za prvo fobijo, kot praviš. Naš Val je pa k sreči, kot se reče, kar ven padel, presenetljivo lahek porod sem imela. Druga fobija, hmm, se ji pa reče mladostniška upornost. Najbrž.

Smeh vseh.

Val: Jaz sem padel ven zato, ker si bila ti gibčna jogistka.

Mark: Ah, tebi se je mudilo živeti, mulc. Prehitro si ven pogledal. Dva meseca predčasno.

Val: Ja, no, če sem pa vedel, da bom imel kul tastare in da mi ne bosta težila.

Ada: Oooo, *ga cmokne*.

Val: No, mamuča, ne pretiravat zdej, tolk kul pa spet nisi, da ti vse dovolim.

Soraya: Vidiš, jaz pa še vedno ne vem, kako je bilo pri meni, a me je dejansko štoklja prinesla, ali pa sta me kupila na tržnici?

Zak: Itak, itak, hahaha.

Dana želi preusmeriti temo. Postaja ji strašansko mučno.

Dana: No, ne vem, če so sedaj podrobnosti rojevanja primerne za srečanje ob božični večerji.

Soraya: Aja, je bilo tolk krvi, ko sem ven prišla, da sem se ti takoj zagabila?

Dana: *Spet nervozna, a se trudi odgovarjati umirjeno.* Glej, ne spominjam se dobro, imela sem carski rez, papaja pa ni bilo ob meni, je bil na službeni poti.

Zak: Res je.

Soraya: Carski rez, vau, to je pa carsko. In potem, ko si se zbudila iz narkoze, kako je bilo pa potem?

Dana: Kako, kako...? Kot pri vsaki mami. Prvi objem, pa jok, tvoj, pa moj in tako dalje.

Ada: Ja, ta prvi stik mame z otrokom je res nepozaben, to ne more občutiti noben moški, tudi, če so ob porodu zraven in te držijo za roko, to ne more biti... *Prekine jo Zak.*

Zak: Ja, saj, zato je pa vseeno, če nas ni zraven. Hahaha.

Val: Jaz bom.

Mark: Ja, saj boš dohtar nekoč, se že spodobi.

Val: Jaz bi tudi rodil namesto Soraye, če bi blo treba, a ne mucica bucica?

Se pričneta poljubljati. Dana se gladi po laseh.

Zak: Itak, itak, hahaha.

Mark zaradi poljubljanja otrok potolče po kozarcu.

Soraya: Pa tudi zaplodil me boš ti, a ne?

Dana: *skozi zobe in nasmeškom na obrazu* Soraya, prosim, obnašaj se malo bolj primerno.

Mark: Ah, Dana, midva sva vsega vajena. Ni čudno, da sta se našla z našim Valom. Te njune finte... prav ljubko skupaj pašeta. Pusti ju, mlada sta še.

Ada: Tudi meni se zdi tako.

Soraya: In tudi jaz se pri vas počutim nadfenomenalno, brezformaldehidno, antisterilno božansko.

Mark in Ada sta zaradi te izjave malce v zadregi, Dana se gladi po laseh.

Dana: Nina, bi prosim postregla s sladico.

Nina: Seveda, takoj.

Nina prinese sladico. Zak se trudi dvigniti razpoloženje s predlogi o poslušanju glasbe.

Zak: No, res nisem najboljši poznavalec literature in knjig, mislim pa, da na dobro glasbo se kar spoznam.

Val: Moja mamuča tudi.

Zak: Potem pa jo povabim, da se mi pridruži pri glasbenem izboru.

Ada: Z veseljem.

Zasliši se Bob Dylan. Zak naskrivaj zamenja kozarec, ki ga drži v roki, s kozarcem napolnjenim z viskijem, ki ga je predhodno skril v omaro. Ada to opazi, nič ne reče. Prizanesljivo se mu nasmehe.

Zak s fensi stikali za luči zatemni fensi dnevni prostor ter Dani predlaga, da prižge baročne fensi svečnike. Družčina se znajde v fensi svetlobi, Zak v fensi kozarce polni fensi vino. V svojem ima viski. Fensi seveda.

Vse skupaj je kot hiter svetlobni hokus pokus, kar očara zlasti Ado.

Ada si tokrat kar sama nalije vino, se sezuje in prične poplesavati. Zak izkoristi zatemnjen prostor ter si ponovno na skrivaj natoči viski.

Mark prične peti, Ada pleše, Soraya in Val se poljubljata, Dana se gladi po laseh. Zak je predhodno spil nekaj vina, ki mu ga je Dana odmerjala s pogledi. Še približno en kozarec viskija mu manjka, da bo v svojem polnem elementu. To se kmalu tudi zgodi. Žrtev je Nina.

Navidez se trenutna scena zdi, kot recimo simpatičen žur različnih generacij. Ampak res samo navidez.

7. Prizor

Soraya nazmani, da je čas za božična darila. Osvetli prostor, ugasne glasbo ter Nini naroči, da pripravi prostor za prezentacijo njenega darila. Nina pripravi platno in računalnik oziroma projektor za fotografije. Vsi zbrani nestrpno pričakujejo, kaj jim bo pokazala Soraya. Na platnu zagledajo prvo fotografijo, na kateri je Soraya skupaj s starši na Maldivih, ko je bila stara dve leti. Zasliši se odobravanje prisotnih in prijetno presenečenje, da bodo videli še več idiličnih družinskih fotografij.

Ada: Joj, kakšna srčkana deklica si bila. Pravo angelsko bitje. Pa tako majhna, pa že na takšnem potovanju.

Zak: hvalisavo Sem peljal ženske v svet.

Dana: Sva jo peljala.

Soraya: Dana in Zak sta me dobrohotno peljala na drago potovanje.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Val jo začudeno pogleduje. Ne razume, čemu sedaj vsa ta predstava, ki naj bi pomenila božično darilo.

Sledijo še druge idilične fotografije, v glavnem iz potovanj.

Mark : Tudi jaz sem bil tako svetel otrok. Samo, da sem bil v glavnem doma in v senci.

Soraya: In s starši.

Dana se pogladi po laseh. Val zre v Sorayo. Soraya se pomenljivo nasmiha. Zak je že precej opit in mu ni mar za Sorayine čudne opazke. Zanima ga Nina in njena zadnjica, ki se suka po prostoru.

Ada: Mark, če starši lahko otroku omogočijo več kot so tebi, ni to nič narobe. Midva pa tudi nisva mogla potovati, ko je bil Val še majhen, saj veš, da takrat tega še nisva finančno zmogla.

Val: *vprašljivo, namenjeno Sorayi* Saj tole ni poanta, kdo in kdaj je bil bolj premožen?

Soraya: Se ti zdi, da je to namen božičnega darila?

Val: Saj pravim, da najbrž ne.

Soraya: Počakaj, talepše fotke še pridejo.

Dana postaja negotova in nervozna.

Dana: Kaj, ko bi zaključili s fotografijami in si še ostali izmenjali darila? Lepo ljubica, da si Valu in njegovim staršem pokazala del svojega življenja in naju razveselila s fotografijami iz preteklosti. Sploh nisem vedela, da jih hraniš na svojem računalniku.

Soraya: Ah, saj jih nisem. Naložila sem si jih šele nedavno nazaj, skupaj še z novejšimi.

Mark: Postaja napeto. Hahaha.

Val: Ja, boš dal kaj v svojo novo knjigo. Hahaha.

Soraya: Zagotovo.

Zak vstane, se giblje po prostoru, si natoči viski, tokrat kar odkrito, neozirajoč se na Dano. Pri tem izkoristi situacijo in se kot pomotoma podrsa ob Nino. Dana to opazi in postane še bolj nervozna.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Še približno deset fotk imamo, prosim za potrpljenje, če sem se že potrudila za tole predstavo.

Zak: *spet v elementu mladostnika in s pogledom na Nini* Itak, itak, saj imamo čas. Za lepe stvari in ljudi je vedno čas.

Soraya in Nina vrtita in menjata slike, nakar Soraya naznani:

Soraya: Še tri fotografije. Nina, prosim, če naslednjo dobro povečáš, ker je slikano z mobilnega telefona.

Nina: Ja, samo trenutek, moram odpret v drugi mapi. Čakaj, nekaj nagaja... samo malo, da poiščem kje točno je sedaj to shranjeno...

Soraya: Ja. Poglej datumsko, tri mesece nazaj.

Dana: Tri mesece nazaj? Smo tudi takrat bili kje skupaj?

Nina išče datoteko za zadnje tri fotografije, ostali potrpežljivo in nekoliko naveličano čakajo, da bo predstave konec. Napetost je zaznati zgolj pri Dani. Pravzaprav jo že težko obvladuje, kar se vse bolj odraža v njeni nevrotični gestikulaciji. Nemirno se preseda, gladi po laseh, prestavlja kozarce itd. Mark večkrat zazeha in pogleduje na uro, Ada mirno sedi in pije vino, Val brska po telefonu, nakar mu ga Soraya potegne iz rok. Dana strmi v platno, da bo zagledala pričakovano fotografijo. Zak poželjivo gleda v Nino in v roki obrača kozarec.

Nina: Aha, mislim, da bo tole, ja, 27.september, to bo to.

Prisotni se zazrejo v platno. Na platnu se prikaže fotografija lepe ženske, ki je v Zakovem objemu.

Zak izpusti kozarec, da ta trešči na tla. Dana zakriči.

Dana: Neeeeeee, neeeee, Zak, kaj si storil, kako je to mogoče?

Val, Ada in Mark so tiho in mislijo, da jim je Soraya postregla z odkritjem očetove nove ljubice.

Val: Soraya, to sedaj ni bilo potrebno. Naj sama rešita svoj odnos, ti nimaš nič s tem.

Dana že histerično hlipa. Ada jo tolažilno objame. Mark gleda v Zaka. Zak nemo strmi v platno in mršči čelo.

Soraya: Dragi Val, Mark in Ada, z veseljem vam predstavljam svojo mamo. Mina Zuzulowa, ženska, ki me je donosila in rodila. Oooo, ja, za lepe denarce. In morate priznat, da je tudi ona faking lepa.

Val: Kaaaaj? Kaj ti je? Kaj govoriš? Jaz nič ne razumem...

Soraya: Še enkrat. Na sliki je Mina Zuzulowa. Moja mat, ki me je spravila iz svoje vagine. Ampak pofukal jo ni moj fotr, ki btw ni moj pravi fotr, on namreč nima delujoče sperme, da bi z njo uspešno streljal, kaj šele, da bi z njo služil v spermalni banki. Čeprav predvidevam, da jo je ravno zato večkrat tudi pofukal. Zak se težko upre lepim ženskam, a ne Dana? Ampak pozor, tudi lepa Mina ni prispevala svojih lepih jajčec. Ona me je samo povrgla, kot tujek iz telesa. Svojega genetskega materiala tudi ni prispevala tale hlipajoča gospa... z roko pokaže na Dano... V trebuhu namreč nima nič. *Nada de nada*. Dohtarji so ji vse pobrali ven. Ko sta se spoznala Dana in Zak, sta za rojstvo otroka imela toliko možnosti, kot ga ima luna, da en dan pade direkt na Zemljo. Čakajte, sledi nadaljevanje zgodbe..., ne bodite nestrpni, imamo še dve fotografiji.

V sobi je moreče vzdušje.

Dana obupano ječi. Zakov obraz, je obraz moža, ki gre na poslednjo sodbo, a molči. Ada ima izraz zaskrbljene in s sočutjem napojene matere, ki je v celoti na strani žrtve, to je Soraye. Mark ni tako zelo naklonjen predstavi punce svojega sina, saj se je še nekaj časa nazaj hvalil s spermalno banko. Val je vidno prizadet in šokiran. Tudi užaljen, da mu Soraya vsega tega ni že predhodno zaupala, še huje, Soraya si je za pomočnico in zaupnico našla kar sošolko iz faksa, torej Nino.

Mark: Mogoče je čas za odhod, mogoče tole ni pravi čas, da bi bili mi še tu?

Val: *položi roko na očeta Počak fotr, pust, naj pove vse. Prekleta dober čas je, da mi to izvemo.*

Soraya: Torej, sedaj nastopi detektivsko vprašanje. Vgnezdili so me v trebuh Mine Zuzulowe. Ampak čigava sem? In kdo sta sploh vidva? Kdaj in kako sta me dobila? Sta me posvojila, ko sta me uzrla in rekla: Joj, poglej, kako ljubka deklica, a bi jo imela? Imejva jo, saj nihče ne bo vedel čigava je! Neeee, tudi tako ni bilo.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Dana: Zak, ustavi jo, Zak, zakaj molčiš? Zakaj nič ne rečeš?

Dano objame Mark. Zak še vedno molči. Ponovno si natoči kozarec. Molči tudi Ada.

Val: se drži za glavo in odkimuje Kako si vse to izvedela?

Soraya: Nina, daj naslednjo fotografijo.

Na fotografiji se prikaže fotokopija zdravniške dokumentacije obeh staršev. Soraya je neplodnost staršev podčrtala s fluorescentnim flomastrom.

Soraya: Aha, tole je samo dokaz, da govorim resnico. Torej, Zak in Dana oba neplodna.

Val: To so torej te zdravstvene težave, o katerih se tvoja mama ni želela nikoli pogovarjat s tabo, sedaj razumem. Ti pa si mislila, da je bila na psihiatriji.

Soraya: Ja. Mislim, da bo po današnjem dnevu resnično odšla tja.

Ada: Soraya, prosim...?

Mark: Kaj, ko bi odšli, da se sami pogovorijo?

Val: Fotr, nehi!

Soraya: Nina, zadnjo fotko, prosim.

Na platnu se prikaže pogodba sestavljena pri odvetniku. Nina na hitro klika pogodbene strani, list za listom. Soraya si je pripravila pisni povzetek, da ga bo prebrala.

Val, Mark in Ada postanejo pozorni. Zanima jih, kdo so genetski starši Soraye.

Soraya vzame v roke list papirja, da bo prebrala bistvene podatke iz pogodbe.

Soraya: Torej, iz pogodbe izhaja, da imam tri mame in dva fotra, skupaj torej pet staršev. Pa to se sliši noro kulsko. To pa res nima vsak. Totalno carsko, a ne Dana, carsko, kot tvoj carski rez.

Dana se prične držati za srce. Zak se nameni k njej, vendar se zaradi preveč popitega alkohola opoteče in pade na tla. Mark mu priskoči na pomoč. Zak krvavi iz čela. Dana prične ječati: srce, srce...Ada skoči po mokro krpo in jo položi Dani na čelo.

Soraya: Pokličite zdravnika. Čisto brez srca tudi nisem... do teh dveh...kdo sta že...ta dva, no, ki sta me kataloško naročila in kupila.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Ada pokliče dežurnega zdravnika. Nina pomaga Zaku oskrbeti rano. Medtem se komunikacija nadaljuje.

Val: Ok. Torej, Zak in Dana sta plačala Mini, da te je rodila in nato sta te posvojila. Ampak, kdo so tvoji genetski starši?

Soraya: Nak, posvojila sta zarodek, in ne mene, ko sem bila že živa. Sestavila sta me po katalogu: po videzu in lastnostih, kakšne naj bi imela...Vse si lahko izbereš, čisto vse, kar želiš. Otrok a la carte sem, otrok iz menija. Tudi nisem od skupnega para, ampak sem skupek iks moškega in iks ženske, spermijev neznanca in jajčec neznanke, ki so ju združili in nato zarodek, no, mene, vstavili v Mino, da me je donosila. Sem skupek laboratorijskega hokuspokusa ter denarja. Brez denarcev me tudi ne bi bilo. Za takšen hokuspokus je potrebno plačat. Sem milk shake dveh iks bitij. Prišla sem direktno iz spermalnega hladilnika in potem so me natlačili v Mino.

Val: Ja, in kaj piše v pogodbi, kdo je torej dal genetski material?

Soraya: Vidiš, to je pa še skrivnost. V pogodbi sicer piše, da imam pravico izvedet, ko postanem polnoletna, vendar je pogoj, da sta darovalca soglašala, da torej nista anonimna. Imam namreč samo pogodbo med Mino, kot surogatno mamo ter naročnikoma, torej Zakom in Dano.

Val: Ni druge pogodbe?

Soraya: Ne, ta pogodba določa, kako se mora Mina obnašat v času, ko bo noseča, živet zdravo in blabla in da potem, ko se rodim, da nima nobenih pravic in obveznosti do otroka itd., celo odselit se je morala v drugo mesto, prepovedani so stiki med nami itd., itd.

Mark: Zagotovo sta anonimna. Tisti, ki soglašajo, da ima otrok, ko postane polnoleten, pravico izvedeti za svoje genetske starše, sicer veliko več zaslužijo, a imajo lahko kasneje resne težave. Otroci so jih že tožili za preživnino. V Strassbouru so bile celo neke sodbe, ki so določile, da morajo dajalci genetskega materiala nato tem otrokom plačevati preživnino.

Ada: Ti si pa poučen, ali si še sedaj aktiven v spermalni banki?

Mark: Sedaj sem že prestar. In kdo je rekel, da sem bil kdaj aktiven?

Ada: Ja, saj si prej povedal, da imaš to temo v novi knjigi?

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Mark: Ja, saj, ampak nič drugega, kot ravno to sem povedal. Nič več.

Val: Pa dajta sedaj še vidva težit, a ni vsega dovolj za današnji večer?

Mark: Sedaj si polnoletna. Lahko vložiš zahtevek, da ti povedo ali imaš anonimne ali imenovane darovalce.

Soraya: To bom tudi storila. Najprej se bom pa odselila, še danes.

Ada: Pri nas si dobrodošla.

Val: Ja.

Mark: Lahko.

Zasliši se Dano, ki še vedno leži.

Dana: Ampak kako, kako si izve... *ne zmore dokončati stavka*

Soraya: *namerno potihno* V sefu Dana, v sefu.

Dana: Kako?

Soraya: *še tiše kot preje* V sefu Dana, v sefu.

Dana: *zbere moč, da zakriči* Zak, prekleti Zak! Uničil si nas. Sem ti rekla, da uniči pogodbo. Rekla sem ti...*Obmolkne, ne zmore več.*

Zak: Utihni mrha.

Na vratih pozvoni, prišel je rešilec. Soraya se odpravi v svojo sobo in iz nje prične nositi že spakirane kovčke. Val ji pomaga. Namesto Soraye joka Ada. Skupaj zapustijo stanovanje. Z njimi odide tudi Nina.

8. Prizor

Čez 5 let.

Otroška soba. Povsod igrače, knjige, otroška postelja. V njej otrok. Fantek, star približno tri leta. Spi. Poleg njega Soraya. Študira. Ponoči. Vstopi Val.

Val: Kako je z njim?

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Še ima vročino.

Val ima sinove izvide, ki pa jih pred Sorayo skriva.

Soraya: Ja, pa kaj konkretno so rekli, saj imaš kak izvid, a ne?

Val: Da ne gre za virozo in da bodo nadaljevali s krvnimi in drugimi preiskavami. Najprej mora popustiti ta vročina, potem bo vse ok.

Soraya: Ja, saj bo še vse v redu, vem, da bo.

Val: Jutri imaš izpit. Kdo bo pri otroku?

Soraya: Ne vem, sem razmišljala, če bi poklicala Dano?

Val: Prosim, kako? Od kdaj pa govorita?

Soraya: Že nekaj časa, nisem ti še uspela povedat.

Val: *užaljeno* Ja, saj to je res malenkosten podatek.

Soraya: Ne živi več z Zakom.

Val: Aja? Vidim, da veliko ne vem.

Soraya: Ja.

Val: In kaj je sedaj z Zakom?

Soraya: Takrat, po tistem božiču, je vse več pil, vse manj hodil domov, ko je prišel domov, je bil nasilen. Odselil se je sam od sebe, Dani je pustil hišo. Baje sedaj živi sam.

Val: In Dana, kako je z njo?

Soraya: Mislim, da je precej bolje, kot lani...

Val: Kot lani? Že lani sta bili v stiku?

Soraya: Ja.

Val: Zanimivo.

Soraya: Ja. Oprosti, da ti nisem povedala. Zame je bil boleč tudi ponoven kontakt.

Val: Ja, razumem. Poslušaj, te lahko nekaj vprašam,...mislim, ne vem, če ti bo povsem prav?

Soraya. Daj!

Val: Takrat, tisti božični večer, ko se je vse odvijalo tako pretresljivo in pompozno...

Soraya ga takoj prekine.

Soraya: Pompozno? To pa res ni prava beseda! Vse kar se je zgodilo, se mi je zgodilo... še sedaj ne vem, kako sem vse skupaj sploh zdržala...

Val: Vem, ok, umikam vprašanje.

Soraya: A sedaj si pa ti užaljen?

Val: Nikakor, ne obračaj besed.

Soraya: Oprosti, daj, vprašaj!

Val: Ok. Večer se je tako končal, da sta Zak in Dana pristala v bolnici, toda malo pred tem si rekla, da boš raziskala, kdo so tvoji genetski starši. Zanima me torej, če si naredila v zvezi s tem kakšne aktivnosti, poizvedbe, no, pa mi pač nisi povedala? Ali pa si mi mogoče pozabila povedat? Takrat si me prosila, da dogodka in zadeve nikoli več ne omenjam, ker je zate vse skupaj preboleče. Tega sem se vsa leta držal, enako moji starši.

Soraya: Ja, res je, kar praviš. In hvala ti, vam, za to. *Malo tišine, Val čaka, ali bo še kaj povedala in jo nepremično gleda. Soraya nato nadaljuje* Stopila sem v kontakt z odvetnikom, ki je spisal pogodbo med Mino, Dano in Zakom. In tudi z njo sem govorila.

Val: Z Mino?

Soraya: Ja!

Val: Innnnn?

Soraya: Počasi.

Val: Kaj počasi? Povej že.

Soraya: Povedala mi je, da sem bila v trebuhu ves čas nemirna...

Val: Pusti zdaj to, povej, kdo so...

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: In da mi je zato pogosto pela, kadar sva bili sami.

Val: Ja, ali ve, čigav zarodek je nosila, hudiča, no?

Soraya: Kaj si vprašal?

Val: Ne delaj se neumno, saj veš, kaj mislim.

Soraya: In da nisem edina, ki me je rodila. Potem je imela še druge....zarodke...*Molk*

...in da sem bila jaz najdražja. Drugi niso imeli toliko denarja, kot Zak in Dana, a jih je vseeno rodila. *Molk*... in da je imela velikokrat nočne more, da bo izgubila otroka in morala vrniti denar...in nasploh je imela nočne more...in da je mene, ker sem bila prva, vzljubila in me ni hotela dati...in da je zato jokala in padla v hudo depresijo...in da je zato kasneje obiskovala psihiatra...in da...

Val: Soraya, ti me zanimaš, ne ona.

Soraya: Ampak ona je moja mati, ona me je rodila.

Val: Tvoja starša sta Zak in Dana, Soraya, posvojila sta te in celo življenje skrbela zate.

Soraya: Kupila sta me, Val. Zarodek sta naročila v spermalni banki, a la carte, in ga nato kupila, Val. A ti to razumeš? Jaz sem nikogaršnja, čeprav imam skupaj pet staršev: dva genetska, mamo, ki me je rodila in dva, ki sta me vzgojila. *kriče* Ampak jaz sem nikogaršnjaaaa!!! Val, kaj ti ni jasno?

Val: Psssst, zbudila boš Jona! In kdo sta torej starša iz menija?

Soraya: Ne vem.

Val: Kako ne veš? Ne piše v pogodbi tudi to? Ali Mina tega ne ve?

Soraya: Ne, no, ja, piše: anonimna. In Mina tudi ne ve. In tudi, če bi vedela, tega ne bi smela povedat, ker bi zato lahko plačala visoko odškodnino.

Val: Razumem.

Soraya: Ja. Pa saj ne rabim vedet, to sem že nekako prebolela. Bolelo me je, da sta mi vsa leta lagala. To!

Val se obrne stran. Zelo zaskrbljen. Soraya opazi, da z njim ni vse vredno.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Soraya: Kaj ti je, zakaj sedaj molčiš?

Val: Pozno je. Utrujen sem. Spat grem.

9. Prizor

Soraya in Val sta doma. Soraya vzame pomirjevala. Val sedi na fotelju in molči. Zazvoni telefon, kliče Dana.

Soraya: Ne, sedaj čakava na rezultate. Pogledali bodo, kdo od naju ima primerno kri, preverili DNK in ne vem točno, kaj so še rekli. Ja, tudi od Valovih staršev. Ne, ne vem zakaj, trenutno je bolje. Preveč sprašuješ, ne morem razmišljat...ne, ne... dobro je. Spančka. Mislim, ni vrede, zato pa je v bolnici, a ne? Jaz spim pri njem. Zvečer grem nazaj. Ne vem, rekli so, da bodo sporočili v najkrajšem možnem času. Ne, ne, sedaj ni treba hodit, rabi mir, ves čas spi. Dana, rekla sem, da spi, ne hodi tja, a si gluha?

Soraya prekine telefonsko komunikacijo z Dano. Nemirno hodi gor in dol, Val sedi in zre v tla. Molčita. Daljši premor v komunikaciji. Molk ponovno prekine telefon. Tokrat Valov. Govori z očetom.

Val: Ja, kaj so že rezultati, tako hitro? Ja, dobro, fotr, preskoči zdaj te podrobnosti. *Nervozno* Ja, in? Ne razumem. Kaj, kako, kaj govoriš fotr? Kakšen DNK, čigav? Od Soraye? Tvoj? prične jeceljati Kakkkkooo? Kaj fotr, kakkkkooo, kaj govoriš, a si zmešan stari, kakšen DNK... kako isti... kakšne sorodstvene sledi...Mark, se ti blede?

Soraya skoči do njega in ga vleče za rokav ter prične kričati.

Soraya: Kaj se dogaja Val, kaj je z Jonom? Kaj jeeee, povej!

Val prične jokati, spusti telefon. Ne, Jon, midva Soraya, midva...

Soraya: Kaj midva? Kaj je z nama? Jon je v bolnici! Z nama ni nič narobe, Val, midva sva zdrava... *histerično, v joku* Povej mi, Val, kaj je, kaj se dogaja, kaj midva?

Val molči. Tišina. Soraya glasno joče, Val še vedno molči in leže na tla. Soraya kleči poleg njega in ga prime za roko. Val jo umakne. Soraya ga glede in hlipajoča čaka na odgovor.

Val: *mirno in tiho* Soraya, ali želiš resnico?

Soraya pokima.

Val: Soraya...midva, midva, midva si nikoli nisva bila samo fant in punca...midva sva več kot to.

Soraya: *hlipa* Ne razumem te, Val, ne razumem te!

Val: Soraya, najina ljubezen...najina ljubezen je prepovedana...Soraya, zapusti me. Prosim, rotim te, zapusti me. Ti to zmoreš, jaz ne. Soraya, zdrži. Ljubil te bom...večno...močnejše, kot brat sestro.

Soraya položi glavo na Valov trebuh. Joče. Val jo odmakne, vstane in odide iz prostora. Na tleh leži skrušena Soraya.

KONEC

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

© Sofija Vukelj

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.